

Vayetze וַיֵּצֵא And he went out

Bereshith/Genesis 28:10-32:2

Last week, we were introduced to Jacob as a “plain man, dwelling in tents” (Bereshith 25:27). This secure, home-loving man will now find himself in exile, completely alone and with a long journey ahead of him. The lessons that he learned from the study of Torah will now become an exercise in reality. Studying is quite different from establishing a large family, working, and coping with a life that rubs up against ungodliness.

Jacob has been sent off to find a spouse. Without the appropriate spouse, Jacob will not be able to fulfill his role as the chosen son. On account of the fury of his brother over the stolen blessing, he was forced to flee without possessions. He leaves only with his blessing and his birthright, but with nothing tangible to show for them. Imagine how you would feel. You are the chosen son, blessed with the promise of the land of Canaan, yet it is your rival brother who remains in the land! Furthermore, when Ishmael was REJECTED from the birthright process, he was sent away to the east. Now Jacob is being sent away to the east. Jacob had to be very confused and in need of reassurance.

***Bereshith 25:6** But Abraham gave gifts to the sons of the concubines which Abraham had; and while he was still living he sent them eastward, away from Isaac his son, to the country of the east.*

***Bereshith 29:1** So Jacob went on his journey and came to the land of the people of the East.*

The comfort that Jacob needs will come the first night. יהוה's (Yahweh) reassurances will come in the form of a dream:

***Bereshith 28:10** Now Jacob went out from Beersheba and went toward Haran. 11 So he came to a certain place (maqom - מִקְוֹם) and stayed there all night, because the sun had set. And he took one of the stones of that place (maqom - מִקְוֹם) and put it at his head, and he lay down in that place (maqom - מִקְוֹם) to sleep. 12 Then he dreamed, and behold, a ladder was set up on the earth, and its top reached to heaven; and there the angels of Elohim were ascending and descending on it. 13 And behold, יהוה stood above it and said: “I am יהוה Elohim of Abraham your father and the Elohim of Isaac; the land on which you lie I will give to you and your descendants. 14 “Also your descendants shall be as the dust of the earth; you shall spread abroad to the west and the east, to the north and the south; and in you and in your seed all the families of the earth shall be blessed. 15 “Behold, I am with you and will*

Vayetze וַיֵּצֵא En hij ging uit

Bereshith/Genesis 28:10-32:2

Vorige week, werd Jacob aan ons voorgesteld als een “eenvoudig man, die in tenten verblijft” (Bereshith 25:27). Deze zorgeloze, thuis minnende man zal zich nu in ballingschap bevinden, helemaal alleen en met een lange reis voor de boeg. De lessen die hij van de Thorastudie leerde zullen nu een oefening in de werkelijkheid worden. Bestuderen is heel wat anders dan het stichten van een grote familie, werken, en het hoofd bieden aan een leven dat zich tegen goddeloosheid afzet.

Jacob werd weggestuurd om een echtgenote te vinden. Zonder de geschikte echtgenote zal Jacob zijn rol als uitverkoren zoon niet kunnen vervullen. Wegens de woede van zijn broer over de gestolen zegen, werd hij gedwongen om zonder bezit te vluchten. Hij vertrekt met enkel zijn zegen en zijn eerstgeboorterecht, maar met niets tastbaars aan overgehouden. Veronderstel hoe u zich zou voelen. U bent de uitverkoren zoon, gezegend met de belofte van het land Kanaän, nochtans is het uw rivaliserende broer die in het land blijft! Bovendien, toen Ishmael voor het eerstgeboorterechtproces werd AFGEKEURD, werd hij naar het oosten weggezonden. Nu wordt Jacob naar het oosten weggezonden. Jacob moet toen zeer verward zijn geweest en behoefte gehad hebben aan geruststelling.

***Bereshith 25:6** Maar Abraham gaf giften aan de zonen van de bijvrouwen die Abraham had; en terwijl hij nog leefde zond hij hen naar het oosten, weg van Isaac zijn zoon, naar het land van het oosten.*

***Bereshith 29:1** Dus ging Jacob op reis en kwam aan het land van de mensen van het Oosten.*

De bemoediging waaraan Jacob behoefte heeft zal de eerste nacht komen. יהוה's (Yahweh) geruststelling zal in de vorm van een droom komen:

***Bereshith 28:10** Nu vertrok Jacob uit Beersheba en ging naar Haran. 11 Zo kwam hij aan een bepaalde plaats (maqom - מִקְוֹם) en bleef daar de hele nacht, omdat de zon ondergegaan was. En hij nam één van de stenen van die plaats (maqom - מִקְוֹם) en zette die aan zijn hoofd, en hij legde zich neer op die plaats (maqom - מִקְוֹם) om te slapen. 12 Toen droomde hij, en zie, er werd een ladder gezet op de aarde, en zijn bovenkant bereikte de hemel; en daarop stegen de engelen van Elohim en daalden er langs af. 13 En zie, יהוה stond bovenaan en zei: “Ik ben יהוה Elohim van Abraham uw vader en de Elohim van Isaac; het land waarop u ligt zal Ik aan u en uw nakomelingen geven. 14 Ook uw nakomelingen zullen als het stof van de aarde zijn; u zult zich naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden uitspreiden; en in u en in uw zaad zullen alle families van de aarde worden gezegend. 15 Zie, Ik ben met u en zal u bewaren waarheen u gaat, en*

keep you wherever you go, and will bring you back to this land; for I will not leave you until I have done what I have spoken to you.” 16 Then Jacob awoke from his sleep and said, “Surely יהוה is in this place, and I did not know it.”

In the dream, יהוה Elohim speaks to Jacob in the familiar covenantal language of the firstborn blessing and assures him that he is the next link in the chain of the chosen. He also provides Jacob with something that he desperately needed at this point... a personal guarantee of protection. Three times in 28:11, the location is referred to as the “place” (maqom - מִקְוֹם). Why the emphasis on this special location? Rick Spurlock in his commentary on Vayetze provides this insight (emphasis mine):

“The road that Jacob took from Beersheva, was not the easy way to Haran. The easy way was the King’s Highway that follows the Jordan River Valley. Instead, Jacob took the ridge road that follows the ridge of hills that make up the center of the Land of Israel. In the center of that ridge was the town of Shalem, or Jebu (Jerusalem), and very close to that was the town that is identified as Bet El (Bethel). The ancient sages identify Bet El not with the later Bethel in the time of the Judges and the Kings, but with Araunah the Jebusite’s threshing floor, which Jacob’s descendant, King David purchased for the purpose of building a Temple to HaShem. If this is true, Jacob’s first encounter with the G-d of Abraham and Isaac was on the site of Abraham and Isaac’s greatest test: the offering of Isaac on the mountains of Moriyah, and the place of our Master’s suffering and resurrection.”

Therefore, assuming this is the same location, the stone that Jacob used as a pillow may have been from the very altar on which Isaac was nearly offered up on! Jacob is walking in the footsteps of his father Isaac and his grandfather Abraham as he establishes his own identity. His walk begins at the place of sacrifice. Not only that, but the root word of “place” (maqom - מִקְוֹם) is qum (קָוַם) and it means “to rise up”, foreshadowing the resurrection!

Now in gematria, we also see a connection between Mt. Sinai and the ladder:

Ladder - סלם: 60 (ס) + 30 (ל) + 40 (ם) = 130
Sinai - סיני: 60 (ס) + 10 (י) + 50 (נ) + 10 (י) = 130

Another word with the value of 130 is the Hebrew for “appointed times” (moed - מוֹעֵד):

Appointed times - מוֹעֵד: 40 (ז) + 6 (ו) + 80 (ע) + 4 (ד) = 130

Three times a year, the Israelites were commanded to come to “this place” to meet with יהוה to celebrate His “appointed times”.

zal u naar dit land terug brengen; want Ik zal u niet verlaten tot Ik heb gedaan wat Ik tot u heb gesproken.” 16 Toen ontwaakte Jacob uit zijn slaap en zei: “Voorzeker is יהוה in deze plaats, en ik wist het niet.”

In de droom, spreekt יהוה Elohim tot Jacob in de vertrouwde verbondstaal van de eerstgeborene zegen en verzekert hem dat hij de volgende schakel in de ketting van de uitverkorenen is. Hij voorziet Jacob ook van iets dat hij wanhopig op dit punt nodig had een persoonlijke waarborg van bescherming. Drie keer in 28:11, wordt naar de plaats als “plaats” (maqom - מִקְוֹם) verwezen. Waarom die nadruk op deze speciale plaats? Rick Spurlock verstrekt dit inzicht in zijn commentaar op Vayetze (nadruk is van mij):

“De weg die Jacob vanuit Beersheva nam, was niet de gemakkelijke weg naar Haran. De gemakkelijke weg was de Koninklijke Hoofdweg die de Jordaan riviervallei volgt. In plaats daarvan nam Jacob de randweg die de rand van heuvels volgt waaruit het midden van het Land Israël bestaat. In het centrum van die rand was de stad van Shalem, of Jebu (Jeruzalem), en zeer dicht daarbij was de stad die als Bet El (Bethel) wordt geïdentificeerd. De oude wijzen identificeren Bet El niet met het latere Bethel in de tijd van de Rechters en de Koningen, maar met Araunah de dorsvloer van de Jebusiet, die Jacobs nakomeling, Koning David voor de bouw van een Tempel voor HaShem kocht. Als dit waar is, was de eerste ontmoeting van Jacob met G-D van Abraham en Isaac op de plaats van de grootste test van Abraham en Isaac: het offeren van Isaac op de bergen van Moriyah, en de plaats van het lijden en de verrijzenis van onze Meester.”

Aangenomen dat dit dezelfde plaats is, kan de steen die Jacob als hoofdkussen gebruikte van het eigenlijke altaar geweest zijn waarop Isaac bijna op geofferd werd! Jacob wandelt in de voetstappen van zijn vader Isaac en zijn grootvader Abraham als hij zijn eigen identiteit bevestigt. Zijn wandel begint op de offerplaats. Niet alleen dat, maar het wortelwoord van “plaats” (maqom - מִקְוֹם) is qum (קָוַם) en dat betekent “opstaan”, de verrijzenis voorafschaduwend!

Nu zien wij ook in de gematria, een verband tussen de berg Sinai en de ladder:

Ladder - סלם: 60 (ס) + 30 (ל) + 40 (ם) = 130
Sinai - סיני: 60 (ס) + 10 (י) + 50 (נ) + 10 (י) = 130

Een ander woord met de waarde 130 is het Hebreeuws voor “vastgestelde tijden” (moed - מוֹעֵד):

vastgestelde tijden - מוֹעֵד: 40 (ז) + 6 (ו) + 80 (ע) + 4 (ד) = 130

Drie keer per jaar, werd de Israëlieten bevolen om naar “deze plaats” te komen om יהוה te ontmoeten om Zijn “vastgestelde tijden” te vieren.

The ladder itself is described in almost human terms. It begins on the ground, but its head (rosh - רֹאשׁ) reaches to the heavens. Yeshua links Himself with this ladder in His conversation with Nathaniel:

John 1:47 Yeshua saw Nathanael coming toward Him, and said of him, "Behold, an Israelite indeed, in whom is no deceit!" 48 Nathanael said to Him, "How do You know me?" Yeshua answered and said to him, "Before Philip called you, when you were under the fig tree, I saw you." 49 Nathanael answered and said to Him, "Rabbi, You are the Son of Elohim! You are the King of Israel!" 50 Yeshua answered and said to him, "Because I said to you, 'I saw you under the fig tree,' do you believe? You will see greater things than these." 51 And He said to him, "Most assuredly, I say to you, hereafter you shall see heaven open, and the angels of Yah ascending and descending upon the Son of Man."

The dream of the ladder with angels ascending and descending is a picture of יהוה establishing a line of communication between heaven and earth. In the Garden of Eden, Adam and Eve were able to come directly to their Creator. But sin broke that connection, and the Father removed Himself back up to heaven. His ministering angels still continued on with His work for those who believed. The wilderness Tabernacle established a similar connection between the earthly and the heavenly. All of these pictures pointed to the Messiah. Because of Yeshua, we can now have access to the Most High in the heavenlies. How do we do this? Prayer is one way, and the keeping of the commandments is another earthly way of making a spiritual connection.

Bereshith 28:14 speaks of Jacob's descendents being spread "to the west and to the east, to the north and to the south". His descendents will be spread throughout the earth during times of exile. יהוה follows up in verse 15, however, with a promise to bring his descendents back to the land. We see this prophetically throughout Scripture:

Isaiah 11:12 He will set up a banner for the nations, And will assemble the outcasts of Israel, And gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

Isaiah 43:5 Fear not, for I am with you; I will bring your descendants from the east, And gather you from the west; 6 I will say to the north, 'Give them up!' And to the south, 'Do not keep them back!' Bring My sons from afar; And My daughters from the ends of the earth

Yeshua sent His disciples out "to the ends of the earth" in order to prepare for this restoration back to the land:

Acts 1:6 Therefore, when they had come together, they asked Him, saying, "Adonai, will

De ladder zelf wordt in bijna menselijke termen beschreven. Het begint op de grond, maar zijn hoofd (rosh - רֹאשׁ) reikt tot de hemel. Yeshua verbindt Zich met deze ladder in Zijn gesprek met Nathaniel:

Joh. 1:47 Yeshua zag Nathanael naar Hem komen, en zei van hem, "Zie, inderdaad een Israëliet, waarin geen bedrog is!" 48 Nathanael zei tot Hem: "Hoe kent U me?" Yeshua antwoordde en zei tot hem: "Alvorens Philipus u riep, toen u onder de vijgenboom was, zag Ik u." 49 Nathanael antwoordde en zei tot Hem: "Rabijn, U bent de Zoon van Elohim! U bent de Koning van Israël!" 50 Yeshua antwoordde en zeiden tot hem: "Omdat Ik tot u zei: 'Ik zag u onder de vijgenboom,' geloof u? U zult grotere dingen dan deze zien." 51 En Hij zei tot hem: "Ten stelligste, zeg Ik tot u, zult u hierna de hemel open zien, en de engelen van Yah op de Zoon van de Mens zien opstijgen en dalen."

De droom van de ladder met engelen die opstijgen en afdalen, is een beeld van יהוה die een communicatielijn tussen hemel en aarde realiseert. In de Tuin van Eden, konden Adam en Eva rechtstreeks tot hun Schepper komen. Maar de zonde verbrak die verbinding, en de Vader trok Zich terug in de hemel. Zijn dienende engelen bleven doorgaan met Zijn werk voor hen die geloofden. De Tabernakel in de Wildernis bewerkte een gelijkaardige verbinding tussen het aardse en het hemelse. Elk van deze beelden verwijzen naar de Messiah. Wegens Yeshua kunnen wij nu toegang hebben tot de Allerhoogste in de hemelse gewesten. Hoe doen wij dit? Bidden is één manier, en het houden van de geboden is een andere aardse manier van een geestelijke verbinding maken.

Bereshith 28:14 spreekt van Jacobs nakomelingen die verspreid zijn "naar het westen en naar het oosten, naar het noorden en naar het zuiden". Zijn nakomelingen zullen over de aarde worden verspreid in tijden van ballingschap. יהוה vervolgt echter in vers 15 met een belofte om zijn nakomelingen terug naar het land te brengen. Wij zien dit profetisch doorheen de Schrift:

Jes. 11:12 Hij zal een banner voor de naties oprichten, en zal de verstotenen van Israël verzamelen, en de verspreiden van Judah samenbrengen van de vier hoeken van de aarde.

Jes. 43:5 Vrees niet, want Ik ben met u; Ik zal uw nakomelingen van het oosten brengen en u van het westen verzamelen; 6 Ik zal tot het noorden zeggen: 'Geef hen!' En tot het zuiden: 'houd hen niet achter!' Breng Mijn zonen van ver, en Mijn dochters van de einden van de aarde

Yeshua stuurde Zijn discipelen uit "tot de einden van de aarde" om dit herstel terug naar het land voor te bereiden:

Hand. 1:6 Daarom toen zij waren samengekomen, vroegen zij Hem, zeggend: "Adonai, zult U in deze

You at this time restore the kingdom to Israel?”
7 And He said to them, “It is not for you to know times or seasons which the Father has put in His own authority. 8 “But you shall receive power when the Holy Spirit has come upon you; and you shall be witnesses to Me in Jerusalem, and in all Judea and Samaria, and to the end of the earth.”

Jacob awakens from his dream and makes an interesting comment:

Bereshith 28:17 *And he was afraid and said, “How awesome is this place! This is none other than the house of Elohim, and this is the gate of heaven!”*

We can understand, with the appearance of angels ascending and descending, why he thinks of this place as being the “gate of heaven”, but “the house of Elohim” appears to be prophetic since there is obviously no house there. What Jacob does next is very fitting:

Bereshith 28:18 *Then Jacob rose early in the morning, and took the stone (even - אֶבֶן) that he had put at his head, set it up as a pillar (matzeyva - מַצֵּיבָה), and poured oil on top of it. 19 And he called the name of that place Bethel; but the name of that city had been Luz previously.*

Jacob arises in the morning, takes the stone that he'd been laying on, sets it up as a pillar (matzeyva - מַצֵּיבָה), pours oil on it, and names it Bethel (House of El). Let's compare this with how Isaac and Jacob reacted when Elohim spoke to them. Abraham built an altar (mizbeach - מִזְבֵּחַ):

Bereshith 12:7 *Then יהוה appeared to Abram and said, “To your descendants I will give this land.” And there he built an altar (mizbeach - מִזְבֵּחַ) to יהוה, who had appeared to him.*

Isaac also built an altar:

Bereshith 26:24 *And יהוה appeared to him the same night and said, “I am the Elohim of your father Abraham; do not fear, for I am with you. I will bless you and multiply your descendants for My servant Abraham's sake.” 25 So he built an altar (mizbeach - מִזְבֵּחַ) there and called on the name of יהוה*

Thus we read that both Abraham and Isaac built altars (mizbeach - מִזְבֵּחַ), whereas Jacob set up a pillar (matzeyva - מַצֵּיבָה). And why does Jacob take the stone he rested his head on, set it up as a pillar, pour oil on it, and call the site House of El? The Hebrew word for stone (even - אֶבֶן) is a contraction of father (אב) and son (בן), obviously pointing to the authority of Yeshua and His Father. This stone is set up as a pillar

tijd het koninkrijk voor Israël herstellen?” 7 En Hij zei tot hen: “Het komt u niet toe tijden of seizoenen te kennen die de Vader onder Zijn eigen gezag heeft gebracht. 8 Maar u zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest op u is gekomen; en u zult getuigen van Mij zijn in Jeruzalem, en in heel Judea en Samaria, en tot het einde van de aarde.”

Jacob ontwaakt uit zijn droom en maakt een interessante commentaar:

Bereshith 28:17 *En hij was bang en zei: “Hoe ontzagwekkend is deze plaats! Dit is niets anders dan het huis van Elohim, en dit is de poort van de hemel!”*

Uit de verschijning van opstijgende en dalende engelen, kunnen wij begrijpen waarom hij over deze plaats denkt als de “poort van de hemel” zijnde, maar “het huis van Elohim” schijnt profetisch te zijn aangezien er daar duidelijk geen huis is. Wat Jacob daarna doet, is zeer passend:

Bereshith 28:18 *Dan stond Jacob vroeg in de ochtend op, en nam de steen (even - אֶבֶן) die hij bij zijn hoofd had gezet, zette die omhoog als een pilaar (matzeyva - מַצֵּיבָה), en goot olie er bovenop. 19 En hij noemde de naam van die plaats Bethel; maar de naam van die stad was eerder Luz geweest.*

Jacob staat in de ochtend op, neemt de steen waarop hij had gelegen, zet die als een pilaar (matzeyva - מַצֵּיבָה) rechtop, giet er olie op, en noemt het Bethel (Huis van El). Laten we dit vergelijken met hoe Isaac en Jacob reageerden toen Elohim tot hen sprak. Abraham bouwde een altaar (mizbeach - מִזְבֵּחַ):

Bereshith 12:7 *Toen verscheen יהוה aan Abram en zei: “Aan uw nakomelingen zal Ik dit land geven.” En daar bouwde hij een altaar (mizbeach - מִזְבֵּחַ) voor יהוה, die aan hem was verschenen.*

Isaac bouwde ook een altaar:

Bereshith 26:24 *En יהוה verscheen aan hem dezelfde nacht en zei: “Ik ben de Elohim van uw vader Abraham; vrees niet, want ben Ik met u. Ik zal u zegenen en uw nakomelingen vermenigvuldigen voor het belang van Mijn knecht Abraham.” 25 Dus bouwde hij daar een altaar (mizbeach - מִזְבֵּחַ) en riep de naam van יהוה aan....*

Wij lezen dus dat zowel Abraham als Isaac altaren (mizbeach - מִזְבֵּחַ) bouwden, terwijl Jacob een pilaar (matzeyva - מַצֵּיבָה) oprichtte. En waarom neemt Jacob de steen, waarop hij zijn hoofd rustte, richt die op als een pilaar, giet er olie op uit, en noemt de plaats Huis van El? Het Hebreeuwse woord voor steen (even - אֶבֶן) is een samen-trekking van vader (אב) en zoon (בן), duidelijk verwijzend naar het gezag van Yeshua en Zijn Vader. Deze steen wordt

and becomes the cornerstone of the “House of El”. These concepts of a cornerstone and a house are made so clear to us by Paul:

***Ephesians 2:19** Now, therefore, you are no longer strangers and foreigners, but fellow citizens with the saints and members of the household of Yah, 20 having been built on the foundation of the apostles and prophets, Yeshua the Messiah Himself being the chief cornerstone, 21 in whom the whole building, being joined together, grows into a holy temple in Adonai,*

Jacob ends up making what appears to be a conditional vow:

***Bereshith 28:20** Then Jacob made a vow, saying, “If (אם) Elohim will be with me, and keep me in this way that I am going, and give me bread to eat and clothing to put on, 21 “so that I come back to my father’s house in peace, then יהוה shall be my Elohim. 22 “And this stone (even - אבן) which I have set as a pillar (matzeyva - מצב) shall be Elohim’s house, and of all that You give me I will surely give a tenth to You.”*

It appears that Jacob is questioning the promises יהוה has already given him. With everything he’d seen and heard, how could he doubt the Almighty? I believe the answer hinges on the word translated as “if” - אם. This little word has a variety of meanings and is occasionally translated as “when”. If we exchange the “if” for a “when” in verse 20, we understand that Jacob is simply stating that “WHEN” the Almighty fulfills His promises, “then” he will be in a position to build this “House of El”. He understands the importance of waiting for יהוה’s promises.

Jacob reaches his destination and arrives at the same well where his mother, Rebekah had watered the camels of Eleazar:

***Bereshith 29:1** So Jacob went on his journey and came to the land of the people of the East. 2 And he looked, and saw a well (ba’er - באר) in the field; and behold, there were three flocks of sheep lying by it; for out of that well they watered the flocks. A large stone (even - אבן) was on the well’s mouth. 3 Now all the flocks would be gathered there; and they would roll the stone from the well’s mouth, water the sheep, and put the stone back in its place on the well’s mouth.*

The well (ba’er - באר) served different purposes throughout the day for different groups of people. Jacob arrived around noon (29:7) when shepherds would come to the well to water their flocks. Towards evening, when the shepherds would be returning with their flocks to their homes,

opgericht als een pilaar en wordt de hoeksteen van het “Huis van El”. Deze concepten van een hoeksteen en een huis worden ons door Paulus duidelijk gemaakt:

***Ef. 2:19** Nu, daarom, bent u niet meer vreemdelingen en buitenlanders, maar medeburgers met de heiligen en lid van het huishouden van Yah, 20 die op het fundament van de apostelen en profeten gebouwd zijn, Yeshua de Messiah Zelf die belangrijkste hoeksteen is, 21 in wie het gehele gebouw samengevoegd zijnde, uitgroeit tot een heilige tempel in Adonai.*

Jacob besluit met wat het doen van een voorwaardelijke gelofte schijnt te zijn:

***Bereshith 28:20** Toen deed Jacob een gelofte, zeggend: “Als (אם) Elohim met me zal zijn, en me op deze weg bewaart op de weg die ik ga, en me brood te eten geeft en kleren om aan te trekken, 21 zodat ik in vrede bij het huis van mijn vader terugkom, dan יהוה mijn Elohim zijn. 22 En deze steen (even - אבן) die ik als pilaar (matzeyva - מצב) heb geplaatst, zal het huis van Elohim zijn, en van dat alles U me geeft zal ik zeker een tiende aan U geven.”*

Het lijkt dat Jacob de beloften in vraag stelt die יהוה hem reeds heeft gegeven. Met alles dat hij gezien en gehoord heeft, hoe kon hij aan de Almachtige twifelen? Ik geloof dat het antwoord draait rond het woord dat als “als” vertaald is - אם. Dit kleine woord heeft een verscheidenheid aan betekenissen en wordt nu en dan als “wanneer” vertaald. Als wij in vers 20 de “als” door “wanneer” vervangen, begrijpen wij dat Jacob eenvoudig verklaart dat “WANNEER” de Almachtige Zijn beloften vervult, hij “dan” bij in een positie zal zijn om dit “Huis van El” te bouwen. Hij begrijpt het belang van te wachten op יהוה’s beloften.

Jacob bereikt zijn bestemming en komt bij dezelfde put aan waar zijn moeder, Rebekah de kamelen van Eleazar water had gegeven:

***Bereshith 29:1** Dus ging Jacob op reis en kwam aan het land van de mensen van het Oosten. 2 En hij keek, en zag een put (ba’er - באר) in het veld; en zie, er waren drie kudden schapen die erbij lagen; want vanuit die put gaven zij de kudden water. Een grote steen (even - אבן) was op de mond van de put. 3 Nu zouden daar alle kudden worden verzameld; en zij zouden de steen van de mond van de put rollen, de schapen water geven en de steen op zijn plaats op de mond van de put terugzetten.*

De put (ba’er - באר) diende doorheen de dag verschillende doelen voor verschillende groepen mensen. Jacob kwam rond de middag aan (29:7) wanneer de herders naar de put zouden komen om hun kudden water te geven. Naar avond toe, wanneer de herders met hun kudden naar hun verblijven

the women of the city would arrive at the well to draw water for household use. It was not common for a girl to be a shepherdess. Finding Rachel at the well would have been completely unexpected at this time of day. Let's continue with the parasha:

Bereshith 29:4 And Jacob said to them, "My brethren, where are you from?" And they said, "We are from Haran." 5 Then he said to them, "Do you know Laban the son of Nahor?" And they said, "We know him." 6 So he said to them, "Is he well?" And they said, "He is well. And look, his daughter Rachel is coming with the sheep." 7 Then he said, "Look, it is still high day; it is not time for the cattle to be gathered together. Water the sheep, and go and feed them." 8 But they said, "We cannot until all the flocks are gathered together, and they have rolled the stone from the well's mouth; then we water the sheep." 9 Now while he was still speaking with them, Rachel came with her father's sheep, for she was a shepherdess. 10 And it came to pass, when Jacob saw Rachel the daughter of Laban his mother's brother, and the sheep of Laban his mother's brother, that Jacob went near and rolled the stone from the well's mouth, and watered the flock of Laban his mother's brother. 11 Then Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice and wept. 12 And Jacob told Rachel that he was her father's relative and that he was Rebekah's son. So she ran and told her father.

The word "well" (ba'er - בְּאֵר) appears seven times in the first 12 verses of chapter 29. It is a key word, but it also should be noted that beginning with the 3rd appearance of the word "well" and continuing through the 7th, "well" (ba'er - בְּאֵר) is mentioned together with the "stone" (even - אֶבֶן) that lies upon its mouth. Our drama revolves around rolling the "stone" off of the mouth of the well.

What is the purpose of such a heavy "stone" over the mouth of the well? In areas where water is hard to come by, fresh water represents a precious resource belonging to the inhabitants of the community. The residents make sure that the water is fairly distributed by ensuring that it is only when all the shepherds of the city are gathered together that they will be able to water their flocks. Hmm...I can see a picture here. We have already seen that Messiah is our "stone". He is also the "living waters" or the Torah, which is flowing in the well. The heavy stone serves as sort of a "lock" for the well, preventing unauthorized and uncontrolled use of its water. Yeshua came to unlock the Torah by properly interpreting it:

Matthew 5:17 "Do not think that I came to destroy the Torah or the Prophets. I did not come to destroy but to fulfill (properly interpret).

zouden terugkeren, zouden de vrouwen van de stad bij de put aankomen om water voor huishoudelijk gebruik te putten. Het was niet gebruikelijk dat een meisje herderin was. Rachel bij de put vinden moet een totale verrassing op dit tijdstip van de dag geweest zijn. Laten we met de parasha verdergaan:

Bereshith 29:4 En Jacob zei tot hen: "Mijn broeders, vanwaar bent u?" En zij zeiden: "Wij zijn van Haran." 5 Toen zei hij tot hen: "Kent u Laban, de zoon van Nahor?" En zij zeiden: "Wij kennen hem." 6 Dus zei hij tot hen: "Gaaf het goed met hem?" En zij zeiden: "Met hem gaat het goed. En kijk, zijn dochter Rachel komt met de schapen." 7 Toen zei hij: "Kijk, het is nog volop dag; het is geen tijd voor het vee bijeen te brengen. Geef de schapen water, en ga en voedt ze." 8 Maar zij zeiden: "Wij kunnen niet tot alle kudden bijeengebracht zijn, en zij de steen van de mond van de put hebben gerold; dan geven wij de schapen water." 9 Terwijl hij nu nog met hen sprak, kwam Rachel met de schapen van haar vader, want zij was een herderin. 10 En het gebeurde toen Jacob Rachel, de dochter van Laban de broer van zijn moeder, zag en de schapen van Laban, de broer van zijn moeder, dat Jacob dichterbij ging en de steen van de mond van de put rolde en de kudde van Laban, de broer van zijn moeder, water gaf. 11 Toen kuste Jacob Rachel, en verhief zijn stem en huilde. 12 En Jacob vertelde Rachel dat hij familie was van haar vader en dat hij de zoon van Rebekah was. Daarop liep zij weg en vertelde haar vader.

Het woord "put" (ba'er - בְּאֵר) komt zeven keer voor in de eerste 12 verzen van hoofdstuk 29. Het is een sleutelwoord, maar men zou ook moeten opmerken dat beginnend met de 3de vermelding van het woord "put" en verder tot de 7de, "put" (ba'er - בְּאֵר) samen met de "steen" (even - אֶבֶן) die op zijn mond ligt wordt vermeld. Ons drama draait rond het wegrollen van de "steen" van de mond van de put.

Wat is het doel van zulk een zware "steen" over de mond van de put? Op gebieden waar moeilijk is om aan water te komen, is fris water een kostbare bron voor de inwoners van de gemeenschap. De ingezetenen zorgen ervoor dat het water eerlijk verdeeld wordt door ervoor te zorgen dat slechts wanneer alle herders van de stad bij elkaar zijn dat zij hun kudden water zullen kunnen geven. Hmm... Ik kan hierin een beeld zien. Wij hebben reeds gezien dat Messiah onze "steen" is. Hij is ook het "levende water" of de Thora, dat in de put stroomt. De zware steen dient als soort van "slot" voor de put, dat onbevoegd en ongecontroleerd gebruik van zijn water verhinderend. Yeshua kwam om de Thora te ontsluiten door ze behoorlijk te interpreteren:

Mat. 5:17 Denk niet dat ik de Thora of de Profeten ben komen vernietigen. Ik kwam niet om te vernietigen maar te vervullen (behoorlijk interpreteren).

The weight of the stone ensured that it was only when all the shepherds of the city are gathered together (i.e. all tribes restored) that they would be able to water their flocks. Thus we see Jacob (Israel), is like a key who is able to singlehandedly unlock the secret of the well (stone is Messiah) and make available the “living water” for the bride. It is through Jacob that Yeshua the Messiah would come. The “stone” can also be a reference to the large “stone” that was placed over the mouth of Yeshua’s tomb. We know that the “stone” was rolled away so the good news could pour forth like “living water”:

John 4:13 Yeshua answered and said to her, “Whoever drinks of this water will thirst again, 14 “but whoever drinks of the water that I shall give him will never thirst. But the water that I shall give him will become in him a fountain of water springing up into everlasting life.”

A “well” is also a metaphor for a wife in both Proverbs and Song of Solomon:

Proverbs 5:15 Drink water from your own cistern, and running water from your own well (ba’er - בַּאֵר)... 18 Let your fountain be blessed, And rejoice with the wife of your youth.

Song of Solomon 4:12 A garden enclosed is my sister; my spouse, A spring shut up, A fountain sealed.... 15 A fountain of gardens, A well (ba’er - בַּאֵר) of living waters...

In sort of a reverse picture, the “well” becomes the bride, the one with whom the bridegroom is intimate with. The pleasure derived from drinking the cool water of one’s well is an image of the love of a man for the wife who is his, alone. It is also interesting that the word “Torah” (תּוֹרָה) is a feminine word, so we can make the connection of drinking from the living waters of the Torah, the Living Word.

John 1:1 In the beginning was the Word, and the Word was with Yah, and the Word was Yah.

Now I’d like to point out a couple of differences between Eleazar making the selection of a wife for Isaac and Jacob choosing Rachel. We remember that Eleazar’s method was to pray and ask יְהוָה to direct him in finding a wife of suitable character for Isaac. He takes his time as he watches Rebekah water the camels and is confident of her being the answer to his prayer. In our current reading, we do not see anywhere that Jacob prays for guidance in his selection of a wife. Instead, Jacob appears to react to Rachel’s beauty and even kisses her.

We also notice something else in the order of their developing relationships. Isaac marries Rebekah, then he loves her. Jacob loves Rachel apparently from the moment he lays eyes on her. Then he marries her. Isaac’s order of marriage, then love, is

Het gewicht van de steen zorgde ervoor dat slechts wanneer alle herders van de stad bijeen waren (d.w.z. alle herstelde stammen) dat zij in staat waren hun kudden water te geven. Aldus zien wij Jacob (Israël), als een sleutel die in staat is eigenhandig het geheim van de put te ontsluiten (de steen is Messiah) en het “levende water” ter beschikking stellen voor de bruid. Het is door Jacob dat Yeshua de Messiah zou komen. De “steen” kan ook een verwijzing naar de grote “steen” zijn die over de mond van het graf van Yeshua werd geplaatst. Wij weten dat de “steen” werd weggerold zodat het goede nieuws als “levend water” kon verder stromen:

Joh. 4:13 Yeshua antwoordde en zei tot haar: “Wie van dit water drinkt zal opnieuw dorsten, 14 maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal nooit dorsten. Maar het water dat Ik hem zal geven zal in hem een fontein van water worden die tot in het eeuwige leven opspringt.”

Een “put” is ook een metafoor voor een vrouw in zowel Spreuken als Hooglied:

Spr. 5:15 Drink water van uw eigen reservoir, en stromend water van uw eigen put (ba’er - בַּאֵר)... 18 laat uw fontein gezegend zijn, en verheug u met de vrouw van uw jeugd.

Hoogl. 4:12 Een ingesloten tuin is mijn zuster; mijn echtgenote, een opgesloten bron, een verzegelde fontein 15 een fontein van tuinen, een put (ba’er - בַּאֵר) van levende wateren...

Als een soort omgekeerd beeld, wordt de bruid de “put”, die waarmee de bruidegom intiem is. Het genoegen dat uit het drinken van het koele water van iemand’s put wordt afgeleid, is een beeld van de liefde van een man voor de vrouw die van hem alleen is. Het is ook interessant dat het woord “Thora” (תּוֹרָה) een vrouwelijk woord is, zodat wij de verbinding kunnen maken met het drinken van de levende wateren van de Thora, het Levende Woord.

Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij Yah, en het Woord was Yah.

Nu zou ik op een paar verschillen willen wijzen tussen Eleazar, die een vrouw voor Isaac kiest, en Jacob die Rachel kiest. Wij herinneren dat Eleazars methode was om יְהוָה te bidden en te vragen hem te leiden in het finden van een vrouw met gepast karakter voor Isaac. Hij neemt zijn tijd terwijl hij Rebekah gadeslaat bij het water geven van de kamelen en is er zeker van dat zij het antwoord op zijn gebed is. In onze lezing van- daag, zien wij nergens dat Jacob voor leiding bidt bij zijn keuze van een vrouw. In plaats daarvan lijkt Jacob op de schoonheid van Rachel af te gaan en kust haar zelfs.

Wij merken ook iets anders op in de volgorde van hun ontwikkelende relaties op. Isaac huwt Rebekah, daarna houdt hij van haar. Jacob houdt van Rachel ogenschijnlijk vanaf het moment dat zijn ogen op haar vallen. Daarna huwt hij haar. Isaac’s volgorde van huwen, daarna liefhebben, is waarschijnlijk niet

probably not the advice you will give your son or daughter, but it does speak of the commitment to a spouse chosen by the Almighty versus a spouse chosen by attraction.

Bereshith 24:67 *Then Isaac brought her into his mother Sarah's tent; and he took Rebekah and she became his wife, and he loved her...*

Bereshith 29:18 *Now Jacob loved Rachel; so he said, "I will serve you seven years for Rachel your younger daughter."*

One thing I'd like to know is how much information did Jacob share with Laban?

Bereshith 29:13 *Then it came to pass, when Laban heard the report about Jacob his sister's son, that he ran to meet him, and embraced him and kissed him, and brought him to his house. So he told Laban all these things.*

I'm sure Laban was disappointed when he saw only Jacob – no camels, and NO gifts for the family. Did Jacob share with Laban WHY he had been exiled from his home? Did he give the details of the deceptive plot that he and his mother planned against his father and brother? In telling Laban too much, did he set himself up to be deceived by his uncle? Well, this is highly likely since Laban took every opportunity to take advantage of his nephew through deceit.

Jacob's life had revolved around the study of Torah, now he was about to be immersed into real-life experiences. Still he has no problem serving for his beloved Rachel because of his love for her:

Bereshith 29:20 *So Jacob served seven years for Rachel, and they seemed only a few days to him because of the love he had for her.*

We are familiar with the story. We know that Jacob was deceived by his uncle into marrying Leah. Jacob's deception was revisiting him for "as we measure, it will be measured to us":

Mark 4:24 *Then He said to them, "Take heed what you hear. With the same measure you use, it will be measured to you; and to you who hear, more will be given."*

Eleven of the 12 sons of Jacob will be born in his exile. The birth of his sons is important information, yet in the midst of the account, we find a perplexing story about mandrakes. Why would the Torah spend time with what appears to be superstition? First...what are mandrakes?

Mandrakes grow wild in fields. Its small, yellow, tomato-like fruit ripens in late spring. Chemical analysis shows it

de raad die u uw zoon of dochter zult geven, maar het spreekt van de verplichting aan een echtgenote door de Almachtige gekozen versus een echtgenote die door aantrekkelijkheid wordt gekozen.

Bereshith 24:67 *Toen bracht Isaac haar in de tent van zijn moeder Sarah; en hij nam Rebekah en zij werd zijn vrouw, en hij hield van haar...*

Bereshith 29:18 *Nu hield Jacob van Rachel; dus zei hij: "Ik zal u zeven jaar dienen voor Rachel uw jongere dochter."*

Eén ding dat ik zou willen weten is hoeveel informatie Jacob met Laban deelde?

Bereshith 29:13 *Toen gebeurde het, toen Laban de melding over Jacob, de zoon van zijn zuster, hoorde, dat hij liep om hem te ontmoeten, en omhelsde hem en kuste hem, en bracht hem naar zijn huis. Zo vertelde hij Laban al deze dingen.*

Ik ben er zeker van dat Laban teleurgesteld was toen hij enkel Jacob zag - geen kamelen, en GEEN geschenken voor de familie. Deelde Jacob met Laban WAAROM hij van zijn thuis was verbannen? Gaf hij de details van het bedrieglijke complot dat hij en zijn moeder tegen zijn vader en broer planden? Heeft hij zelf bewerkt om door Laban bedrogen te worden, door zijn oom teveel te vertellen? Wel, dit is hoogst waarschijnlijk aangezien Laban elke kans te baat nam om door misleiding uit zijn neef profijt te halen.

Jacob's leven had gedraaid rond de studie van Thora, nu hij op het punt stond in levensechte ervaringen te worden ondergedompeld. Toch heeft hij er geen probleem mee om te dienen voor zijn geliefde Rachel juist omwille van zijn liefde voor haar:

Bereshith 29:20 *Dus diende Jacob zeven jaar voor Rachel, en zij schenen hem slechts een paar dagen wegens de liefde die hij voor haar had.*

Wij zijn met het verhaal vertrouwd. Wij weten dat Jacob door zijn oom werd bedrogen in het huwen van Leah. Jacob's misleiding bezocht hem opnieuw want "zoals wij meten, zal aan ons worden gemeten":

Marc. 4:24 *Toen zei Hij tot hen: "Let op wat u hoort. Met dezelfde maat die u gebruikt, zal u worden toegemeten; en aan u die horen, zal meer worden gegeven."*

Elf van de 12 zonen van Jacob zullen tijdens zijn ballingschap worden geboren. De geboorte van zijn zonen is belangrijke informatie, toch vinden wij in het midden van het verslag een verwarrend verhaal over mandragora. Waarom zou de Thora tijd besteden aan wat bijgeloof lijkt te zijn? Eerst... wat zijn mandragora?

Mandragora groeien in het wild op de velden. Het zijn kleine, gele, tomaatachtige vruchten die laat in het voorjaar rijpen.

to contain narcotic substances, which explain its wide-spread medicinal use in ancient times. Because the fruit exudes a distinctive and heady fragrance, folklore associates it with aphrodisiac powers. Aphrodite, the Greek goddess of love, beauty, and sex, was given the name “Lady of the Mandrake.” The root of mandrakes (duda'im - דודאים) is dode (דוד) which means “love” or “beloved”. Both words are found in a verse in Song of Solomon:

***Song of Solomon 7:13** The mandrakes (duda'im - דודאים) give off a fragrance, And at our gates are pleasant fruits, All manner, new and old, Which I have laid up for you, my beloved (dodai - דודי).*

Now let's take a look at the mandrake story in our parasha:

***Bereshith 30:14** Now Reuben went in the days of wheat harvest and found mandrakes in the field, and brought them to his mother Leah. Then Rachel said to Leah, “Please give me some of your son's mandrakes.” 15 But she said to her, “Is it a small matter that you have taken away my husband? Would you take away my son's mandrakes also?” And Rachel said, “Therefore he will lie with you tonight for your son's mandrakes.” 16 When Jacob came out of the field in the evening, Leah went out to meet him and said, “You must come in to me, for I have surely hired you with my son's mandrakes.” And he lay with her that night. 17 And Elohim listened to Leah, and she conceived and bore Jacob a fifth son. 18 Leah said, “Elohim has given me my wages, because I have given my maid to my husband.” So she called his name Issachar.*

What a confusing story! In our analysis, let's start with the premise which Yeshua gave us...the Scriptures testify about Him. Now, let's see if we can find Him in the story! It is noteworthy that it is Leah's son, Reuben, who brings her the mandrakes. Reuben's name means “see, a son” (ראובן). That might be a clue. Now five times in our story Reuben is associated with the mandrakes...that's the number associated with grace, and also five is the number of books in the Torah.

Rachel is asking for the “mandrakes” (דודאים - love), but it is quite obvious that what she really wants is a “son” (ראובן). She is in fact desperate for a “son” whom she associates with “love”. Rachel ends up with the mandrakes (love), but the beloved son she so desired will not come from her womb. Prophetically, Reuben (see a son) points to that Son. In fact, it will be through Leah's son Judah that Yeshua the Messiah will be born.

Some time later, Elohim remembers Rachel and she bears a son:

Chemische analyse geeft aan dat ze verdovende substanties bevatten, wat zijn wijdverspreid geneeskrachtig gebruik in oude tijden verklaart. Omdat de vrucht een kenmerkende en onstuimige geur afscheidt, koppelt de folklore er geslachtsdrift-opwekkende krachten aan. Aphrodite, de Griekse godin van de liefde, schoonheid, en seks, kreeg de naam “Dame van de Mandragora.” De wortel van mandragora (duda'im - דודאים) is dode (דוד) wat “liefde” of “geliefd” betekent. Beide woorden worden in een vers in Hooglied gevonden:

***Hoogl. 7:13** De mandragora (duda'im - דודאים) verspreiden een geur, en bij onze poorten zijn aangename vruchten, allerlei soort, nieuw en oud, die ik omhoog voor u heb gelegd, mijn geliefde (dodai - דודי).*

Laten we nu een blik werpen op het mandragoraverhaal in onze parasha:

***Bereshith 30:14** Nu ging Reuben in de tijd van de tarweoogst en vond mandragora op het veld, en bracht ze naar zijn moeder Leah. Toen zei Rachel tot Leah: “Geef mij a.u.b. enkele mandragora van uw zoon.” 15 Maar zij zei tot haar: “Is het een kleinigheid dat u mijn echtgenoot hebt weggehaald? Wou u de mandragora van mijn zoon ook weghalen?” En Rachel zei: “Daarom zal hij vanavond bij u liggen om de mandragora van uw zoon.” 16 Toen Jacob in de avond van het veld kwam, ging Leah uit om hem te ontmoeten en zei: “U moet bij me binnenkomen, want ik heb u zeker ingehuurd met de mandragora van mijn zoon.” En hij lag met haar die nacht. 17 En Elohim luisterde naar Leah, en zij werd bevrucht en baarde aan Jacob een vijfde zoon. 18 Leah zei: “Elohim heeft me mijn loon gegeven, omdat ik mijn dienstmeid aan mijn echtgenoot heb gegeven.” Dus noemde zij zijn naam Issachar.*

Wat een verwarrend verhaal! Laten we in onze analyse beginnen met het uitgangspunt dat Yeshua ons gaf ... de Schrift getuigt over Hem. Nu, laat ons eens zien of wij Hem in het verhaal kunnen vinden! Het is opmerkelijk dat het Leah's zoon, Reuben, is die haar de mandragora brengt. De naam van Reuben betekent “zie, een zoon” (ראובן). Dat zou een aanwijzing kunnen zijn. Nu wordt Reuben in ons verhaal vijf keer geassocieerd met de mandragora... dat het getal dat aan genade verbonden is, en vijf is ook het aantal boeken in Thora.

Rachel vraagt om de “mandragora” (דודאים - liefde), maar het is vrij duidelijk dat wat zij werkelijk wil een “zoon” (ראובן) is. Zij is in feite wanhopig voor een “zoon” die zij met “liefde” in verband brengt. Rachel blijft achter met de mandragora (liefde), maar de geliefde zoon die zij zo wenst zal niet uit haar schoot komen. Profetisch verwijst Reuben (zie een zoon) naar die Zoon. In feite zal het door Leah's zoon Judah zijn dat Yeshua de Messiah zal geboren worden.

Een tijd later, gedenkt Elohim Rachel en baart zij een zoon:

Bereshith 30:22 *Then Elohim remembered Rachel, and Elohim listened to her and opened her womb. 23 And she conceived and bore a son, and said, "Elohim has taken away my reproach." 24 So she called his name Joseph, and said, "יהוה shall add to me another son."*

Joseph will be the son who becomes a shadow picture of the Messiah for most of the rest of Bereshith. A descendent of Leah's son, Judah, will birth the Messiah...He will be the head. But the Messiah also has a "body", and that "body" will be pictured through Rachel's son, Joseph:

1 Corinthians 12:27 *Now you are the body of Messiah, and members individually.*

I know it's confusing, but somehow יהוה has been able to give us a picture of His beloved Son through both Leah and Rachel's children. Leah has preeminence, but Rachel is not forgotten.

Okay, let's take a look at the other odd story in our parasha. It is complex, but perhaps with a few insights, we can begin to grasp what the Torah is trying to tell us. After the birth of Joseph, Jacob is ready to return to Canaan. He approaches Laban, who works out a deal with him to stay for a few more years. It is Jacob's idea to work for sheep:

Bereshith 30:31 *So he said, "What shall I give you?" And Jacob said, "You shall not give me anything. If you will do this thing for me, I will again feed and keep your flocks: 32 "Let me pass through all your flock today, removing from there all the speckled and spotted sheep, and all the brown ones among the lambs, and the spotted and speckled among the goats; and these shall be my wages.*

Over and over the Scriptures refer to shepherds and sheep. So who are sheep? We are! Remember that Jacob is still in the exile, and what would better describe us (in our exile) than a bunch of speckled and spotted sheep! Few of us could describe ourselves as pure, sheep of Israel. Most likely, we have a few spots and specks. This is the description of the sheep that Jacob asks to "feed and keep".

In another move of deception, Laban removes the spotted, speckled, and striped sheep, puts them in his own sons' hands, and separates them by a three day journey from Jacob. Jacob is left to care for the "pure" sheep of Laban, apparently without real hope of additional spotted and speckled sheep.

We next see Jacob doing a very odd thing:

Bereshith 30:37 *Now Jacob took for himself rods of green poplar and of the hazel and*

Bereshith 30:22 *Toen gedacht Elohim Rachel, en Elohim luisterde naar haar en opende haar schoot. 23 En zij werd zwanger en baarde een zoon, en zei: "Elohim heeft mijn schande " weggenomen." 24 Dus noemde zij zijn naam Joseph, en zei: "יהוה zal aan mij een andere zoon toevoegen."*

Joseph zal de zoon zijn die, voor het grootste deel van de rest van Bereshith, een schaduwbeeld van de Messiah wordt. Een nakomeling van Leah's zoon, Judah, zal de Messiah voortbrengen...Hij zal het hoofd zijn. Maar de Messiah heeft ook een "lichaam", en dat "lichaam" zal door Rachel's zoon, Joseph worden voorgesteld:

1 Kor. 12:27 *Nu bent u het lichaam van Messiah, en individueel leden.*

Ik weet dat het verwarrend is, maar op de een of andere manier was יהוה in staat ons een beeld van Zijn geliefde Zoon door zowel de kinderen van Leah als van Rachel te geven. Bij uitstek Leah, maar Rachel wordt niet vergeten.

O.k., laten we even kijken naar het andere rare verhaal in onze parasha. Het is complex, maar misschien met een paar inzichten, kunnen wij beginnen te begrijpen wat de Thora ons probeert te vertellen. Na de geboorte van Joseph, is Jacob klaar om naar Kanaän terug te keren. Hij benadert Laban, die een overeenkomst met hem uitwerkt om nog wat extra jaren te blijven. Het is Jacobs idee om voor schapen te werken:

Bereshith 30:31 *Dus zei hij: "Wat zal ik u geven?" En Jacob zei: "U zult me niet iets geven. Als u dit voor me zult doen, ik zal opnieuw uw kudden weiden en bewaren: 32 laat me vandaag door heel uw kudde gaan, daaruit alle gespikkelde en gevlekte schapen verwijderend, en alle bruine onder de lammeren, en de gevlekte en gespikkelde onder de geiten; en deze zullen mijn loon zijn.*

Steeds weer verwijst de Schrift naar herders en schapen. Dus wie zijn schapen? Wij! Bedenk dat Jacob nog in ballingschap is, en wat zou ons (in onze ballingschap) beter beschrijven dan een troep gespikkelde en bevlekte schapen! Weinigen van ons zouden onszelf als zuivere schapen van Israël kunnen beschrijven. Meest waarschijnlijk hebben wij een paar vlekken en spikkels. Dit is de beschrijving van de schapen die Jacob vraagt om te "weiden en te bewaren".

In 'n andere teleurstellende actie, verwijdert Laban de gevlekte, gespikkelde, en gestreepte schapen, geeft ze in handen van zijn eigen zonen, en scheidt ze door een driedaagse reis van Jacob. Jacob wordt achter gelaten om voor de "zuivere" schapen van Laban te zorgen, blijkbaar zonder echte hoop op extra gevlekte en gespikkelde schapen.

Wij zien daarna Jacob iets heel raars doen:

Bereshith 30:37 *Nu nam Jacob voor zich roeden van groene populier en van de hazelaar en*

chestnut trees, peeled white strips in them, and exposed the white which was in the rods. 38 And the rods which he had peeled, he set before the flocks in the gutters, in the watering troughs where the flocks came to drink, so that they should conceive when they came to drink. 39 So the flocks conceived before the rods, and the flocks brought forth streaked, speckled, and spotted.

These words are very difficult to translate, but let's catch the gist of what's going on here. Jacob has positioned these sheep in front of the watering troughs. Water is very symbolic of the "Word". These sheep are not only thirsty, but they are eager to proliferate...to be fruitful. Jacob takes advantage of their eagerness and their thirsty condition by placing in front of them peeled rods (from green poplar, hazel, and chestnut trees) which exposes white strips.

As Jacob peels these rods, he removes some of the outer covering to reveal what's inside. First, what words are used to describe these rods?

- Green poplar (לִבְנֵה לָח) – perhaps better translated as "fresh white". White (לִבְנֵה) is the feminine form of Laban (לָבָן). We have seen before that Laban pictures a false purity.
- Hazel (לִיז) – also means "to depart" or "to be perverse"
- Chestnut (עֲרֵמוֹן) – its assumed root (עָרַם) means "to be subtle", "to be shrewd"

All of these words seem to point to some form of deceitfulness. Jacob appears to have learned his lesson, and as a shepherd he is now ready to share what he has learned with the flock. Did the sheep learn? Well, they are eager to be fruitful and check out the result:

Bereshith 30:39 So the flocks conceived before the rods, and the flocks brought forth streaked, speckled, and spotted.

Those sheep in the exile, that thought of themselves as pure and white have come to an understanding of their identity. The fact is, they never were pure and white. Later, as Jacob explains Laban's continued deceit to his wives, he tells them how the Almighty had revealed the true condition of the sheep to him in a dream:

Bereshith 31:10 "And it happened, at the time when the flocks conceived, that I lifted my eyes and saw in a dream, and behold, the rams which leaped upon the flocks were streaked, speckled, and spotted.

I understand that I only grazed the surface of this story, but I believe the bottom line is that Jacob has matured during his stay in his exile, and he is attempting to bring as many sheep into the fold as he can before he's told to return. It's a worthy goal for us, also.

kastanjebomen, pelde witte stroken daarin, en maakte het wit zichtbaar dat in de roeden was. 38 En de roeden die hij had gepeld, plaatste hij vóór de kudden in de goten, in de drinkbakken waar de kudden kwamen te drinken, zodat zij zouden zwanger worden wanneer zij kwamen om te drinken. 39 Zo werden de kudden vóór de roeden zwanger, en de kudden brachten gestreepten, gespikkelden, en gevlekten voort.

Deze woorden zijn zeer moeilijk te vertalen, maar laten we de strekking pakken van wat hier gaande is. Jacob heeft deze schapen vóór de drinkbakken geplaatst. Water is zeer symbolisch voor het "Woord". Deze schapen zijn niet alleen dorstig, maar zij zijn verlangend om zich te vermeerderen...om vruchtbaar te zijn. Jacob haalt voordeel uit hun enthousiasme en hun dorstige toestand door vóór hen gepelde roeden (van groene populier, hazelaar, en kastanjebomen) te plaatsen welke witte stroken laten zien.

Als Jacob deze roeden pelt, verwijdert hij wat van de buitenlaag om te openbaren wat binnen is. Vooraf, welke woorden worden gebruikt om deze roeden te beschrijven?

- Groene populier (לִבְנֵה לָח) – misschien beter vertaald als "fris wit". Wit (לִבְנֵה) is de vrouwelijke vorm van Laban (לָבָן). Wij hebben eerder gezien dat Laban een valse zuiverheid uitbeeldt.
- Hazel (לִיז) – betekent ook "vertrekken" of "pervers zijn"
- Kastanje (עֲרֵמוֹן) – de veronderstelde wortel (עָרַם) betekent "spitsvondig", "schrande" te zijn

Elk van deze woorden lijken op één of andere vorm van bedrieglijkheid te wijzen. Jacob schijnt zijn les te hebben geleerd, en als herder is hij nu klaar om te laten delen in wat hij met de kudde heeft geleerd. Leerden de schapen? Wel, zijn zij enthousiast om vruchtbaar te zijn en controleer het resultaat:

Bereshith 30:39 Zo werden de kudden vóór de roeden drachtig, en de kudden brachten gestreepten, gespikkelden, en gevlekten voort.

Die schapen in de ballingschap, dat over zichzelf zuiver en wit dachten, zijn tot een inzicht van hun identiteit gekomen. Het feit is, zij waren nooit zuiver en wit. Later, als Jacob de voortdurende misleiding van Laban aan zijn vrouwen uitlegt, vertelt hij hen hoe de Almachtige de ware toestand van de schapen aan hem in een droom had geopenbaard:

Bereshith 31:10 En het gebeurde, ten tijde dat de kudden drachtig werden, dat ik mijn ogen ophief en in een droom zag, en zie, de rammen die de kudden besprongen waren gestreept, en gevlekt, gespikkeld.

Ik begrijp dat ik slechts de oppervlakte van dit verhaal aanraakte, maar ik geloof dat waar het uiteindelijk om gaat is dat Jacob tijdens zijn verblijf in zijn ballingschap gerijpt is, en hij probeert om zo veel schapen in de schaapskooi te brengen als hij kan alvorens hem wordt gezegd om terug te keren. Het is ook voor ons een waardig doel.

Jacob is now a wealthy man, and Laban is very envious. For the first time since Jacob left Canaan, יְהוָה will speak directly to him. A direct word from יְהוָה is how Jacob knows that his exile has ended:

Bereshith 31:3 Then יְהוָה said to Jacob, “Return to the land of your fathers and to your family, and I will be with you.” 4 So Jacob sent and called Rachel and Leah to the field, to his flock,

Note that Jacob speaks to his wives in the field where his “flock” is. And “flock” is not plural. When the Father has told him to return, there is only ONE flock, and it is in the field when the information to leave is given. That is something to ponder.

Jacob, his wives, his family, and his property depart from Laban and head back to Canaan. He completely breaks ties with Laban. We will hear from Laban no more. Jacob, the deceiver, came 20 years ago to Haran. He met up with a trait of his own character...Laban, a deceitful man who was manipulative, possessive, and selfish. Jacob’s separation from Laban pictures his separation from his own character flaw. This must happen before Jacob (and us) can return to the Land and leave the exile. Paul warns us of deception in the camp:

2 Corinthians 11:13 For such are false apostles, deceitful workers, transforming themselves into apostles of Messiah. 14 And no wonder! For Satan himself transforms himself into an angel of light. 15 Therefore it is no great thing if his ministers also transform themselves into ministers of righteousness, whose end will be according to their works.

Jacob is still a work in process and his next challenge will be in dealing with his brother, Esau. We’ll deal with that next week.

Shabbat Shalom!
Ardelle

Jacob is nu een rijk man, en Laban is zeer jaloers. Voor het eerst sinds Jacob Kanaän verliet, zal יְהוָה rechtstreeks tot hem spreken. Een rechtstreeks woord van יְהוָה is hoe Jacob weet dat zijn ballingschap voorbij is:

Bereshith 31:3 Toen zei יְהוָה tot Jacob: “Keer terug naar het land van uw vaders en naar uw familie, en Ik zal met u zijn.” 4 Dus zond Jacob en riep Rachel en Leah naar het veld, bij zijn kudde,

Merk op dat Jacob tot zijn vrouwen op het veld spreekt waar zijn “kudde” is. En “kudde” is geen meervoud. Wanneer de Vader hem heeft verteld om terug te keren, is er slechts ÉÉN kudde, en het is in het veld dat de informatie om te vertrekken wordt gegeven. Dat is iets om over na te denken.

Jacob, zijn vrouwen, zijn familie, en zijn bezit vertrekken van Laban terug naar Kanaän gericht. Hij verbreekt de banden met Laban volledig. Wij zullen van Laban niet meer horen. Jacob, de bedrieger, kwam 20 jaar geleden naar Haran. Hij stootte op een eenzelfde karakter als het zijne... Laban, een bedrieglijk man die manipulatief, bezitterig, en egoïstisch was. Jacobs scheiding van Laban portretteert zijn scheiden van zijn eigen karaktergebrek. Dit moet gebeuren alvorens Jacob (en wij) naar het Land kunnen terugkeren en het ballingschap verlaten. Paulus waarschuwt ons voor misleiding in het kamp:

2 Kor. 11:13 Want zulke zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, zichzelf omvormend tot apostelen van Messiah. 14 En geen wonder! Want Satan zelf verandert zichzelf in een engel van licht. 15 Daarom is het niets groots als zijn dienaars zich ook in dienaars der gerechtigheid veranderen, wiens einde volgens hun werken zal zijn.

Jacob is nog steeds een aan de gang zijnd werk en zijn volgende uitdaging zal afrekenen met zijn broer, Esau zijn. Wij zullen dat volgende week behandelen.

Shabbat Shalom!
Ardelle